

D. D.: Plemič Vsemogoč.

NEKI kralj je imel mladega plemiča, ki so mu rekli plemič Vsemogoč, ker se je ustil, da mu je vse mogoče, kar pa ni bilo res. Na kraljevem dvoru je živel tudi šaljivec, ki je hotel bahača spreobrniti. To si je zamislil takole:

Nekega dne si je zaželel kralj za kosilo pečenih ptic, zato je rekel plemiču: »Pojdi v gozd in ustrelj mi deset ptic, da mi jih pripravijo za kosilo!«

»Ne samo deset,« reče plemič, »sto ptic ti prinesem.«

»Dobro,« reče kralj, »če si tako dober strelec, prinesi mi jih sto; za vsako dobiš tolar.«

Šaljivec je slišal ta pogovor, pohitel je v gozd na kraj, kjer je bilo največ ptic, in jim je zaklical:

»Zletite, ptičke, daleč proč,
nad vas bo prišel plemič Vsemogoč,
da ptičic sto ujame!«

Ko je prišel plemič v gozd, ni videl nobene ptice: poskrile so se v svoja gnezda. Vrnil se je h kralju. Ker ni prinesel obljubljenih ptic, ga je kralj obsodil na sto dni zopora.

Po prestani kazni mu kralj spet reče: »Danes si želim za kosilo sto rib.«

Bahač se je spomnil prestane kazni, postal je bolj ponižen in je rekel kralju: »Prinesem ti petdeset rib.«

Kralj je bil s tem zadovoljen in je obljubil plemiču za vsako ribo dukat. Šaljivec pa odhiti k jezeru in zakliče ribam:

»Oj ribice, le daleč proč,
nad vas bo prišel plemič Vsemogoč,
da ribic petdeset ujame.«

Plemič pride k jezeru. Ujeti ni mogel nobene ribe, ker so vse splavale na drugo stran jezera. Vrnil se je v grad brez rib in zdaj je bil obsojen na petdeset dni zopora, ker ni izpolnil svoje obljube.

Ko je plemič prestal svojo kazen, mu reče kralj: »Rad bi imel za pojedino zajca.«

»Gospod, najmanj deset zajcev ti hočem prinesiti,« odvrne plemič kralju.

Kralj mu obljubi spet za vsakega zajca zlatnik. Šaljivec pa odhiti pred plemičem v gozd in zakliče zajcem:

»Stecite, zajčki, daleč proč,
nad vas bo prišel plemič Vsemogoč,
da vas deset ujame!«

Plemič je hodil ves dan po gozdu, a ustrelil ni niti enega zajca, ker so se mu vsi poskrili. Spet je bil kaznovan na desetdnevni zapor.

Ko je bil plemič spet prost, si je kralj zaželel za kosilo jelena. Zato reče plemiču: »Pojdi v gozd in ustrelj mi jelena!«

Bahač se je spomnil trpljenja, ki mu ga je že povzročila njegova ošabnost, pa je ponižno pripomnil: »Skušal bom ustreliti vsaj enega jelena.« To se mu je tudi posrečilo. Z velikim veseljem je prinesel jelena kralju. Kralj se mu je nasmehnil in rekel: »Lahko je spolniti obljubo, ako človek nič nemogočega ne obljubi.« Šaljivca je pa silno veselilo, ko je videl, da je plemič Vsemogoč postal bolj ponižen.

(Jugendgarten, 1930.)